

TẬP LÀM VĂN LỚP 4: TẢ CON VẬT

Tả con vật nuôi trong nhà

Tả con mèo

Bài làm 1:

Gia đình em nuôi rất nhiều con vật, nhưng em thích nhất là chú mèo mướp được bà ngoại cho từ hè năm ngoái..

Chú mèo mướp không lớn lắm, bộ lông mượt như nhung. Đầu chú tròn và nhỏ. Ai làm gì thì hai tai dỏng lên nghe ngóng. Em thích nhất đôi mắt tròn sáng ngời như hai viên ngọc. Chú mèo có hàng ria mép nằm ngang trông rất ngộ. Mấy cái răng thì nhọn dễ sợ. Mèo đi nhẹ nhàng, bốn chân nhón từng bước rất êm. Bất ngờ nó nhảy thoát lên giường, lên nóc tủ. Mèo nhanh nhẹn lạ thường, mắt mở to sáng rực khi thấy bóng chuột. Và chỉ một cú nhảy nhanh nhẹn chuột đã nằm gọn trong đôi vuốt sắc nhọn của mướp rồi. Mỗi lần như vậy em thưởng cho chú một con cá vàng ương. Bình thường, mèo nằm nghỉ, phơi nắng bộ lông mượt mà. Chú lấy chân vuốt râu, rửa mặt. Cái đuôi quặp ở bên mình. Chú mèo rất thích em vuốt ve cái cổ mềm của chú. Chú ta lim dim mắt, kêu " meo... meo..." khe khẽ.

Nhờ chú mèo mà nhà em đỡ lũ chuột nhất quậy phá. Em và mọi người trong nhà đều yêu mến chú.

Bài làm 2:

Meo!Meo!Đẩy chú mèo Bi lại đến chơi với tôi đây. Chú mèo có bộ lông tuyệt đẹp màu vàng óng.Đầu chú to như cái xuyến. Hai tai chú vểnh lên lúc nào cũng như nghe ngóng mọi sự việc.Chú có đôi mắt màu vàng long lanh như hai giọt nước, buổi tối chú nhìn mọi vật rất rõ. Bạn nhìn mũi chú bé thế thôi nhưng cực thính, mũi chú thính vì chú có bộ ria em coi bộ ria của chú như cái ra đa. Mồm chú to nên lúc ăn cái gì cũng kêu nhoong nhoong. Chú khoác trên mình một bộ lông mượt óng. Đuôi chú bao giờ cũng ve vẩy trông góm là điệu. Bốn chân của chú, mỗi chân có bốn móng vuốt. Ban ngày ban trưa, chú thường phơi nắng trên mái tôn nhà tôi. Ngoài ra chú còn bắt chuột. Mỗi lần bắt được chuột là một chiến công của chú, tôi thưởng cho chú ăn rau, cá và sữa. Mèo nhà em rất thích uống sữa. Có lần, chú còn lấp ló lấp ló, tôi không biết chú đang làm gì, thì ra là chú đang rình một gã chuột, gã chuột mon men đến cạnh đĩa thức ăn, ngó đi ngó lại rồi cạy lòng bàn. Mèo ta tức lắm nhảy vào vồ gã chuột, gã chuột chỉ kịp kêu chít một cái. Thế là mèo đã lập được chiến công mới. Nuôi mèo có ích lắm , nếu nhà ai chưa có thì mua lấy một con nhé.

Bài làm 3:

“Meo, meo, meo”, hôm nào cũng vậy, cứ khi em ngồi vào bàn học bài là chú Miu lại đến nằm dụi đầu vào chân em. Đó là chú mèo mà bà ngoại em đã đem cho nhà em hồi em tròn tám tuổi.

Ngày bà ngoại cho, con mèo chỉ bằng chai nước khoáng nhỏ. Nay nó đã to phải bằng cái chai Cô-ca đại rồi. Toàn thân chú được bao phủ một màu vàng, điểm thêm vài vệt trắng làm cho chiếc áo của chú lại càng thêm đẹp. Cái đầu của chú to hơn quả bóng ten-nít một chút. Đôi mắt tròn như hai hòn bi ve và sáng như đèn pha. Cái mũi phơn phớt hồng, lúc nào cũng ươn ướt như người bị cúm sổ mũi vậy. Cái tai của chú mới thính làm sao ! Chỉ một tiếng động nhỏ, chú đều phát hiện được đó là tiếng gì, có cần phải giải quyết hay không. Cái tai và cái mũi đó chính là cái ra-đa của chú để phát hiện những tên chuột láu lỉnh hay phá hoại, ăn trộm thóc gạo của người. Cổ Miu được quàng một chiếc khăn màu trắng đục. Bốn cái chân không cao lắm so với thân hình chú nhưng lại chạy rất nhanh. Dưới bàn chân là một lớp thịt dày, mịn, màu hồng nhạt. Bà em bảo những miếng thịt đó giúp Miu di chuyển nhẹ nhàng, không gây một tiếng động nhỏ, làm cho nhiều chú chuột không ngờ. Những chiếc vuốt của chú rất nhọn và sắc. Đã có lần, những chiếc vuốt đó đã để lại dấu vết trên tay em khi em đùa vui, nghịch ngợm với chú. Chính những chiếc vuốt đó là thứ vũ khí lợi hại của chú mà mỗi con chuột khi nhìn thấy phải kinh hoàng. Mỗi khi muốn chơi với em, chú lại dùng đầu dụi vào tay em rồi lấy những cái vuốt ấy cào cào nhẹ vào bàn tay em. Chao ôi ! Cái đuôi của chú mới dẻo làm sao ! Chiếc đuôi như một cái dấu ngã, chẳng giấu vào đâu được. Hôm nào cũng vậy, chú ta cứ ngủ khì. Thế nhưng lũ chuột cũng chẳng dám ra quấy phá vì chú rất tinh, cũng có thể lũ chuột cảnh giác, nghĩ là Miu đang rình chúng đấy. Ban đêm, Miu ta mới đi làm cho chủ. Chú ta biết hết đường đi lối lại của bọn chuột. Không con chuột nào chạy thoát nếu chú đã phát hiện được. Có lần, em được chứng kiến nó bắt chuột ban ngày. Có lẽ, con chuột đó đói quá phải đi ăn trộm ban ngày. Chú Miu nguy trang rất khéo, chú nằm khuất sau cái chõ cạnh chân hòm cánh thóc. Một con chuột nhắt rất tinh ranh, mắt lăm lét, đi nhẹ nhàng đến định trèo lên hòm thóc để chui vào ăn thóc. Miu nằm yên như đang ngủ. Bỗng “chụp” một cái, chỉ nghe thấy tiếng “chít” tuyệt vọng, Miu ta đã vồ gọn con mồi trong móng vuốt của chú. Hả hê với chiến thắng của mình, Miu tha con chuột đó ra vườn. Chú nhả con chuột ra, lấy cái chân trước vờn đi vờn lại con chuột đó. Con chuột vội chạy đi nhưng chạy sao thoát. Em

nghe con chuột đó chỉ sợ đã chết. Thế rồi, chú ta ung dung ngồi chén hết con chuột nhất đó. Mỗi lần chú bắt được chuột, em đều vuốt ve động viên chú. Đến bữa, em lại thưởng cho chú những miếng ăn ngon nhất. Miu tỏ vẻ sung sướng lắm.

Miu ăn rất ít, hàng ngày chú ta ăn không hết một bát cơm. Khi ăn, chú ta cứ nhỏ nhẻ từng tí một. Đúng là “ăn như mèo”. Dù đói đến đâu, chú ta ăn cũng từ tốn, chẳng như con Vàng nhà em, cứ ăn hùng hục. Người ta cứ nói xấu về quan hệ của chó và mèo, nhưng con Miu nhà em lại rất thân với con Vàng. Ngày nào, chúng cũng chơi đùa với nhau mà không có xích mích gì cả.

Buổi sáng, khi nắng vàng trải khắp sân, Miu nằm duỗi dài bốn chân, mắt lim dim, trông thật đáng yêu. Có lúc nó lại cho tay lên mặt cào cào, như là nó đang rửa mặt. Buổi tối, khi cả nhà ăn cơm xong, bao giờ Miu cũng tranh thủ ngồi vào lòng em nũng nịu.

Em rất quý Miu. Nó không chỉ là vật kỉ niệm của bà ngoại tặng cho em mà nó còn là “dũng sĩ diệt chuột” của nhà em. Từ ngày có Miu, nhà em không còn lo lũ chuột quấy phá. Em sẽ chăm sóc Miu cho khỏe, chơi với Miu vui vẻ để làm theo đúng lời dặn của bà em khi bà tặng Miu cho em

Bài làm 4.

Meo meo! Mỗi khi đi học về, tiếng đầu tiên em nghe thấy chính là tiếng “meo, meo” mừng rỡ của cô mèo Lili.

Nhìn thoáng qua, ai cũng có thể đoán cô là một con mèo tam thể. Đầu cô tròn giống như quả bóng tennis. Cô có một đôi tai mới thính làm sao, dù tiếng nhỏ đến đâu cô cũng có thể phát hiện ra. Mắt của cô tròn, xanh biếc. Chẳng hiểu sao, mắt của cô lại có khả năng nhìn rõ mọi vật trong đêm tối, có lẽ mắt cô có tia hồng ngoại. Mũi cô nhỏ, màu hồng nhạt, lúc nào cũng có vẻ ươn ướt. Miệng cô nhỏ nhắn, xinh xinh. Khi cô cười để lộ ra hàm răng trắng muốt, hàm răng đều, nhưng lại nhọn hoắt. Cô thường dùng lưỡi để thưởng thức những món ăn ngon và vệ sinh thân thể. Khi ăn, cô ăn rất từ tốn nên ăn xong miệng cô chẳng dính chút thức ăn nào! Nhưng khi ăn cá, cô ăn rất vội vàng, tuy nhiên không bao giờ cô bị hóc xương cả. Hai bên mép của cô, có những ria trắng cứng như sợi cước. Cô luôn hãnh diện về bộ lông ba sắc màu và luôn luôn mượt mà như nhung của cô. Đuôi của cô dài. Chân cô thon thả, nhưng thực ra nó rất lạnh lẽo. Các bạn có biết vì sao khi cô đi lại rất uyển chuyển và không gây ra một tiếng động nào không? Đó là nhờ một lớp đệm rất

dày ở bên dưới bà chân. Còn về chuyện bắt chuột thì sao, cô là cô rất rành chuyện này. Buổi tối cô đang nằm trong lòng em xem tivi, bỗng nghe thấy tiếng sột soạt, nghi là có chuột nên cô chạy ngay xuống bếp. Đúng như cô dự đoán, có một con chuột rõ to đang lục lọi ở đó. Cô nằm im theo dõi con chuột thật kĩ rồi cô đập đuôi mạnh xuống đất, nhún người nhảy đúng chỗ con chột, trông cô lúc đó như một cái lò xo vậy. Sau đó, hai chân trước cô quắp chặt cổ con chuột, quật đi quật lại nó xuống sàn, làm cho con chuột trợn ngược mắt nhìn cô, nhưng toàn thân cứng đờ. Sau mỗi lần như vậy, em lại thưởng cho cô một cái vuốt ve âu yếm. Ban đêm là như vậy nhưng buổi sáng cô lại nằm ngoài sân phơi nắng như một cô chiêu hiền lành.

Em rất yêu cô mèo này vì cô thường chơi với em, và nhờ có cô mà nhà em chẳng có bóng dáng con chột nào.

Bài làm 5:

“Meo...meo...meo, rửa mặt như mèo”. Đó là bài hát yêu thích của em Phượng, em gái em. Vì ngày nào Phượng cũng hát bài đó nên mẹ đã mua cho hai chị em một con mèo tam thể rất đẹp.

Chú mèo tên là Tom. Bộ lông ba sắc màu vàng, đen, trắng xen kẽ nhau mượt mà và còn đem lại cho Tôm một bộ y phục tuyệt diệu. Cái đầu tròn tròn bằng nắm tay người lớn, được điểm sáng bằng cái mũi nho nhỏ, xinh xinh với hai cái lỗ ươn ướt màu hồng phấn. Hai bên khóe miệng, những sợi râu mép trắng như cước lúc nào cũng cử động liên tục. Chân chú như quả bí đao. Bốn chân nhỏ và thon. Cái đuôi dài thướt tha, duyên dáng. Bộ móng vuốt của Tôm thì rất lợi hại vừa nhọn trông vừa đáng sợ như một vũ khí phòng thân khi có chuyện gì xảy ra.

Tôm rất thích được vuốt ve, chiều chuộng. Những lúc đang xem tivi, chú nằm vào lòng em như muốn em xoa vào bộ lông mềm mại của chú.

Những ngày nắng ấm, Tôm thường ra sân nằm cạnh gốc chanh, ưỡn cái bụng trắng hồng ra đón nắng. Đôi mắt cũng ra vẻ lim dim, ngắm nhìn những đám mây giữa vòm trời trong xanh lồng lộng.

Ban đêm, Tôm tỏ ra chăm chỉ và cần mẫn làm việc lắm. Không có một xó xỉnh nào mà chú không lục lọi. Đặc biệt là dưới bếp lũ chuột hay qua lại. Đôi mắt của chú trong đêm tối như những tia hào quang xuyên thủng bức màn đêm. Đôi bàn chân của chú được “trang bị” một lớp nệm dày và êm nên những bước đi của Tôm rất nhẹ nhàng. Vì vậy, những con chuột nhắt, chuột cống bản thủ không thể nào qua khỏi chiếc miệng với

những chiếc răng sắc nhọn của chú.

Em rất quý Tôm vì chú đã giúp gia đình em diệt sạch lũ chuột hư đốn. Với công lao to lớn này của chú em sẽ cho chú mèo Tôm “một người thợ săn chuột” bữa tiệc với vài con cá bóng và một cốc sữa con bò. Tôm quả là một con mèo khôn ngoan và biết nghe lời.

Bài làm 6

Tôi đang say sưa trong giấc trưa thì bỗng meo...meo..” đó là tiếng con mèo tam thể tên Mi Mi mà nhà tôi nuôi cách đây một năm làm tôi giật mình tỉnh giấc.

Tôi vuốt ve bộ áo mượt mang ba màu: trắng tuyết, đen huyền và vàng nhạt của Mi Mi. Đầu Mi Mi tròn, xinh xinh như một quả bóng nhựa của trẻ con. Các bạn có biết hai hòn bi ve màu ngọc bích kia là gì không? Đó là đôi mắt của Mi Mi đấy! Trong đêm tối, đôi mắt đó nhìn mọi vật rất rõ. Chiếc mũi của Mi Mi đo đỏ, đánh hơi chuột từ xa đấy nhé! Cái miệng nho nhỏ của nó mỗi khi kêu để lộ ra một hàm răng sắc nhọn. chân Mi Mi có móng vuốt sắc, ngoài ra còn có những miếng đệm thịt êm ái nên bước đi của Mi Mi rất nhẹ nhàng. Mỗi khi rình chuột, Mi Mi thu gọn mình lại, nép vào một chỗ. Khi con chuột tới gần chỗ mình, Mi Mi bất ngờ chồm lên dùng miếng võ gia truyền của họ nhà mèo là cắn vuốt sắc vào con chuột làm cho chuột ta kêu “chít...chít...” như có ý “chị tha cho em, em sẽ không ăn trộm nữa!”. Nhưng Mi Mi không tha mà ngoạm chặt lấy con chuột, lôi vào chỗ khuất vờn cho đến chết rồi ăn thịt. Thỉnh thoảng tôi lại chải bộ lông mềm mại của Mi Mi rồi buộc nơ cho nó hoặc cho cô nàng chén một chú cá khô.

Tôi rất yêu quý Mi Mi vì không những nó đã tiêu diệt những tên trộm chuột xấu xa mà còn là một trong những người bạn thân của tôi.

Bài làm 7:

Meo ! Meo ! Meo ! Đó là tiếng kêu của cô mèo Mi-Mi nhà em, được bà ngoại cho cách đây khoảng một năm, bây giờ cô đã lớn lắm rồi.

Mi-Mi thuộc loại mèo tam thể, to bằng bắp chân của em. Toàn thân được phủ lên bộ lông màu trắng pha lẫn màu đen và màu vàng. Nhờ được chăm sóc kỹ nên thân hình của Mi-Mi rất mập và đẹp lắm. Đầu của cô to bằng quả cam. Hai lỗ tai to như cái nắm mèo vểnh lên, rất thính. Hai mắt nho nhỏ, tròn xoe như hai hòn bi ve, buổi tối mắt cô tròn xoe, rất sáng và long lanh. Chiếc mũi như một cái núm nhỏ nhô lên, màu hồng, đánh hơi rất giỏi. Cái miệng nhỏ nhắn nhưng mỗi khi găm gù để lộ những chiếc răng nhỏ, trắng, nhọn hoắt

trông rất đáng sợ. Phía trên miệng là những sợi ria mép màu trắng, chiếc cổ ngắn, gắn liền với thân hình thon thả. Chiếc đuôi hơi ngắn, to bằng ngón chân cái. Bốn chân cô cao ráo, gân guốc, phía dưới bàn chân có những chiếc móng sắc, đáng đi của Mi-Mi rất nhẹ nhàng vì phía dưới chân có một nệm thịt. Mi-Mi rất ngoan, hiền và chăm bắt chuột. Mèo thích leo trèo chạy nhảy. Nó hay leo lên bậu cửa sổ hay nóc nhà để sưởi nắng. Có lần em theo dõi Mi-Mi rình chuột. Nó nằm im trong góc bếp, thu mình lại, chăm chú nhìn vào phía gầm chạn đựng thức ăn. Nó kiên nhẫn rình mãi rất lâu. Một chú chuột nhắt xuất hiện. Mèo lao vút ra, dùng móng sắc quắp chặt lấy con chuột, tha đi chỗ khác để ăn thịt. Mèo ta rất có ích, ngoài việc tiêu diệt lũ chuột có hại, chú còn góp phần bảo vệ lương thực. Em rất yêu quý Mi-Mi, em xem cô như đứa em bé bỏng của mình, những lúc rảnh rỗi em thường chơi với cô. Hằng ngày, em thường cho cô ăn uống đầy đủ, thỉnh thoảng em bắt chấy, rận và tắm cho cô luôn sạch sẽ.

Tả con chó

Bài làm 1:

A! Chú cún con đẹp quá! Em reo lên khi thấy mẹ mua về một chú chó xinh xắn. Em bế chú lên và đặt tên cho chú là Réch từ đây.

Thân chú Réch được khoác một chiếc áo hai màu: trắng và điểm lốm đốm nâu trông rất dễ thương. Đầu chú như quả đu đủ nhỏ. Hai tai luôn động lên nghe ngóng. Hai mắt tròn xoe đen láy rất tinh nhanh. Mũi chú đen bóng lúc nào cũng ướt nước như người bị cảm cúm. Lưỡi chú thường vất sang một bên màu đỏ hồng để lộ mấy răng nanh nhỏ, nhọn, trắng ở hai bên khoé miệng. Đuôi chú có lông dày tròn như cổ tay em bé lúc nào cũng rung rung thật ngộ nghĩnh. Réch được coi là thành viên không thể thiếu được trong gia đình em. Mỗi khi đi học về, chú nhảy từ bậc thềm lao ra, đưa hai chân trước lên tỏ vẻ thân mật. Khi màn đêm buông xuống, cả nhà ngủ ngon giấc, còn Réch thì vẫn thức canh giấc ngủ cho mọi người. Réch rất thích chơi đùa. Mỗi khi vui đùa với em, cậu ta thường quăn lấy chân em vẫy đuôi rồi rít. Khi nười lạ tới nhà, chú thường phóng ra cổng chờ em, chú mới chịu nhường lối cho khách.

Em rất quý Réch. Mỗi khi đi đâu về, em thường vuốt ve nó và thỉnh thoảng em lại thưởng cho nó một cái bánh hay một cái kẹo. Réch ăn rất ngon lành và vẫy đuôi rồi rít tỏ vẻ biết ơn.

Bài làm 2

Tháng trước, ba em về thăm nội. Bà nội gửi cho em một chú chó con, trông thật xinh xắn. Em đặt tên nó là Mi-Na, Mi-Na có lông màu vàng rơm. Nó mới được ba tháng tuổi nên chỉ lớn bằng trái bầu vừa vừa. Em ôm gọn nó trong lòng. Cái đầu chú cún con nhỏ, đôi tai vênh và chiếc mõm đen ướt, cái lưỡi hồng hồng. Mi-Na tuy nhỏ nhưng thân hình rất cân đối. Đám lông trắng ôm lấy cái ức nở, trông như chiếc yếu trẻ con. Bụng nó thon, bốn chân cao và có móng đeo. Cái đuôi xù uốn cong thành một vòng tròn trên lưng nó. Sáng sáng, chú Mi-Na hay nằm ngoài thềm sưởi nắng. Cái mõm gác lên hai chân trước, mắt lim dim như ngủ, nhưng đôi tai vênh lên nghe ngóng. Hễ có người lạ vào nhà là nó sủa ngay. Trưa nào em đi học về, nó cũng lon ton ra tận cổng đón mừng, cái đuôi ngoáy tít và nó rít lên ư ử trong cổ họng.

Em thích Mi-Na lắm vì nó dễ thương và tinh khôn. Em thường cho nó ăn, còn chị Hai vài ngày lại tắm cho nó một lần. Nó mến mọi người trong nhà, vì thế mà nó được mọi người vuốt ve, âu yếm.

Tả con vịt.

Lâu rồi em mới được bố mẹ cho về quê chơi. Vừa bước đến cổng nhà bà, em nghe thấy tiếng “cạc! cạc! cạc!” từ sân sau. vòng ra sân, em thấy có một đàn vịt bơi lội tung tăng dưới ao.

Đàn vịt khá to. Trong đàn, có một con cái to, nặng khoảng gần hai ký. Cái mỏ của nó có màu vàng nhạt, dẹt và hơi dài. Đôi mắt thì long lanh ngơ ngác nhìn em có ý hỏi “- Bạn là ai! Tại sao bạn cứ nhìn chằm chằm vào tôi thế?”.

Sau một hồi im lặng, đàn vịt chạy về tổ. Em đi vào nhà. Một lát sau, em nghe thấy tiếng bà nói: “Cạc!cạc!cạc! đàn vịt bé bỏng của bà, lại đây ăn đi, ăn cho mau khoẻ để đẻ trứng cho bà nhé!”. Em ngó ra, thấy bà vung một nắm ngô ra sân. Bọn nó tranh nhau ăn, xô đẩy nhau trông thật là ngộ nghĩnh. Nhìn kỹ em thấy có một con khác hẳn so với các con khác. Cái đầu mượt mà, ngoắc qua ngoắc lại trên cái cổ dài màu xám. Bộ lông có màu ghi, hơi xám xám pha đen theo thân hình. Lông đuôi của nó hơi xoè ra, phần dưới thì cứ xệ xuống, hỏ ra thì đó chính là vịt mẹ. Khi ăn xong, đàn vịt con lạch bạch dạo chơi cho đỡ căng bụng. ở trên bờ em thấy vịt mẹ như một con rùa, nhưng khi xuống ao thì nó trở nên nhanh nhẹn, hoạt bát hơn hẳn. Đang bơi, nó nghe thấy tiếng động nho nhỏ. à thì ra đó là một con cá màu trắng. Đó chính là thức ăn mà đàn vịt ưa thích nhất. Cái mỏ dẹt hếch qua hếch lại, cái đầu chúi xuống nước. Một lát sau, nó nhô lên cùng một con cá trắng to, giẫy

đành đạch. Nó khoái chí, tha lên bờ cho đàn vịt con.

Vịt dễ nuôi, đẻ nhiều. Thịt và trứng của nó đều rất ngon. Em rất muốn xin về một vài con để nuôi, nhưng không có chỗ, đành hẹn đàn vịt con bé bỏng là hè sang năm sẽ gặp lại.

Đề bài : Em hãy tả con gà trống

Nhà em có nuôi một con gà trống rất khỏe mạnh. Nó là loài ăn tạp, thứ gì cũng ăn cả. Ba mẹ em rất cưng nó. Ngoài thóc gạo, ba em còn cho nó ăn thêm vài con cá nhỏ... Tính đến nay chú gà trống của em khoảng một năm tuổi. Nhìn bề ngoài của chú không to lắm nhưng ai ngờ chú lại nặng tới hai ki-lô-gam. Với dáng vẻ mập mạp, rần rỏi, chú gà trống tinh nghịch của em luôn làm ra vẻ mình là người khỏe nhất. Cái vẻ đom đàng của chú được tô điểm thêm bằng bộ lông nhiều màu sắc đầy sức hấp dẫn, bánh trai. Để tìm giun và các loại côn trùng chú cần có đôi mắt linh hoạt, đôi mắt như hai hòn ngọc, long lanh đến không ngờ. Không chỉ có mắt tinh để kiếm mồi mà chú còn có cái mỏ cứng dùng để mổ. Đặc biệt cái mào đỏ chót trên đầu chú chính là cái vương miện để chú có dịp làm chảnh với các cô gà mái. Đôi chân nhanh nhẹn cùng cái cánh khỏe mạnh chú kiếm được rất nhiều thức ăn. Mà mỗi lần kiếm được thức ăn là chú đều chia cho các cô gà mái ở nhà kế bên. Sáng sớm, chú bay lên nóc nhà em. Vỗ cánh và gáy “ò ó o”. Ý là chú muốn nói là “Cô chủ ơi, hãy mau dậy đi, coi chừng trễ học đó...” Cả nhà em ai ai cũng quý chú cả. Em đã hứa với ba là sẽ chăm sóc chú thật tốt và không để dịch cúm gia cầm lây sang con gà nhà em.

Bài làm 2

Nhà em có nuôi một con gà trống rất khỏe mạnh. Nó là loài ăn tạp, thứ gì cũng ăn cả. Ba mẹ em rất cưng nó. Ngoài thóc gạo, ba em còn cho nó ăn thêm vài con cá nhỏ...

Tính đến nay chú gà trống của em khoảng một năm tuổi. Nhìn bề ngoài của chú không to lắm nhưng ai ngờ chú lại nặng tới hai ki-lô-gam. Với dáng vẻ mập mạp, rần rỏi, chú gà trống tinh nghịch của em luôn làm ra vẻ mình là người khỏe nhất. Cái vẻ đom đàng của chú được tô điểm thêm bằng bộ lông nhiều màu sắc đầy sức hấp dẫn, bánh trai. Để tìm giun và các loại côn trùng chú cần có đôi mắt linh hoạt, đôi mắt như hai hòn ngọc, long lanh đến không ngờ. Không chỉ có mắt tinh để kiếm mồi mà chú còn có cái mỏ cứng dùng để mổ. Đặc biệt cái mào đỏ chót trên đầu chú chính là cái vương miện để chú có dịp làm chảnh với các cô gà mái. Đôi chân nhanh nhẹn cùng cái cánh khỏe mạnh chú kiếm được rất nhiều thức ăn. Mà mỗi lần kiếm được thức ăn là chú đều chia cho các cô gà mái

ở nhà kể bên.

Sáng sớm, chú bay lên nóc nhà em. Vỗ cánh và gáy “ò ó o”. Ý là chú muốn nói là “Cô chủ ơi, hãy mau dậy đi, coi chừng trễ học đó...”

Cả nhà em ai ai cũng quý chú cả. Em đã hứa với ba là sẽ chăm sóc chú thật tốt và không để dịch cúm gia cầm lây sang con gà nhà em.

Bài làm 3:

Ò ó o...o...o! Đó là tiếng gáy của con gà trống nhà em. Ba em mới nuôi con gà này được khoảng bốn năm tháng nay.

Chú gà nhà em thuộc giống gà nòi. Chú có vóc dáng cao to, khỏe mạnh, oai vệ giống một chàng võ sĩ cường tráng. Toàn thân chú được bao phủ bằng bộ lông vàng mượt như nhung xen lẫn màu xanh đen óng ánh. Đầu tròn như một quả chanh nhỏ và nổi bật là chiếc mào gà hình răng cưa đỏ tươi trông như một đốm lửa nho. Đôi mắt sáng và tròn như hai hạt ngọc, lúc nào cũng lóng la lóng lánh. Cái mỏ của chú trông như hai mảnh thép hình vòng cung ốp lại dùng để kiếm ăn và tự vệ. Cổ nối liền với thân và được phủ một lớp lông màu đỏ chói. Thân mình chú chắc nịch, da dẻ hồng hào. Đuôi chú như chiếc cầu vồng ngũ sắc, cong và dài làm tăng thêm nét đẹp của chàng võ sĩ. Đôi chân vừa cao to vừa rắn chắc được bao bọc bởi một lớp vảy sừng màu vàng nghệ. Hai cái cựa chòi ra như hai mũi tên, nhọn hoắt, đây là thứ vũ khí lợi hại giúp chú tự vệ khi bị tấn công. Hằng ngày, chú gà trống em đánh thức cả xóm dậy với tiếng gáy quen thuộc “ò ó o ! o ... o !”. Khi chú gáy, cổ chú phình lên, ngực ưỡn ra phía trước và vỗ cánh phành phạch oai vệ như một chàng võ sĩ. Tiếng gáy của gà trống vừa vang lên, mọi người đều thức giấc. Anh công nhân sửa soạn đi tới xưởng, bác nông dân chuẩn bị ra đồng. Còn chúng em cũng thức giấc để sửa soạn đi học.

Em rất yêu quý chú gà trống nhà em vì chú vừa đẹp, vừa oai vệ và dũng mãnh.. Em xem chú gà trống của mình như một người bạn thân thiết và hàng ngày chăm sóc chú chu đáo. Em cho chú ăn thóc và dọn chuồng sạch sẽ để gà trống mau lớn khỏe.

Đề bài :Tả con vật - Con lợn

Bài làm 1

Hè nào, em cũng về quê thăm bà ngoại. Nhà bà có nuôi một con heo rất dễ thương đã được 5 tháng.

Ngày mới bắt về, chú chỉ bằng trái bầu lớn, mà bây giờ chú đã bằng xô nước, nặng gần 50kg. Nổi bật trên nước da hồng hồng là bộ lông trắng như tuyết. Đầu chú giống như trái dưa hấu hơi dẹp về phía trước. Hai tai chú giống như hai lá mít. Mỗi khi chú cử động vành tai lại rung rung. Đôi mắt màu đen nhỏ như hai hòn bi lúc nào cũng hít lại. Hai cái lỗ mũi nhỏ nằm giữa cái mõm dài và dày như nắp lon sữa bò. Hai lỗ mũi chú lúc nào cũng động đậy, cái mũi chú ngửi thức ăn và đánh hơi rất giỏi. Mình chú tròn và dài khoảng một mét. Cái bụng căng kênh và xệ gần sát đất, mông căng tròn và nở nang. Bốn chân to như bắp chân người lớn, chắc khỏe để nâng đỡ thân hình mập ú của chú. Mỗi chân lại có bốn móng, ở phía dưới là lớp thịt đệm giúp chú đi lại dễ dàng hơn. Đuôi chú không dài lắm, chóp đuôi có chùm lông như cây chổi chà phe phẩy đuổi tất cả bọn ruồi quấy phá.

Mỗi lần nghe tiếng chân quen thuộc của bà em, lợn biết ngay có người mang thức ăn đến liền đi lại quanh chuồng như rất mừng rỡ. Chú hít mũi, đánh hơi khịt khịt, đôi mắt ti hí cứ nhìn chăm chăm vào máng thức ăn trông thật đáng yêu. Ngay sau đó chú sục ngay mõm vào máng và ăn một cách ngon lành. Sau khi ăn no, chú đi một cách nặng nề và nằm ịch ngay ở góc chuồng, thở phì phò, bụng phình to hạ xuống, mắt lim dim. Thỉnh thoảng chú lại hất đuôi lên xua ruồi muỗi.

Em rất yêu và thương chú lợn của ngoại nuôi vì chú thật đáng yêu và có những hành động thật ngộ nghĩnh. Em tự nhủ mỗi khi về quê ngoại chơi, được chăm sóc chú lợn thật tốt để chú ngày càng to béo, khỏe mạnh ... đó cũng là niềm vui của mình...

Bài làm 2:

Hôm qua, khi đi học về, em thấy một chú heo xinh xắn trong chuồng. Em hỏi thì ba bảo chú heo đó ba mới mua về.

Nó thuộc giống heo cỏ. Em nhìn thật kĩ thấy cái đầu chú to bằng cái ấm nước. Đôi mắt chú không tròn nhưng đen và ti hí. Đôi má chú núng nính và mõm hơi dài ra, hai tai vểnh lên. Mình heo tròn bằng cái miệng xô. Nó nặng khoảng hai chục kilôgam, to gần bằng chiếc thùng tưới nước của em. Con heo có bộ lông rất đẹp, trắng muốt, mượt mà. Chân chú không cao lắm, khoảng một gang rưỡi tay em. Đuôi chú ngắn và nhỏ, thường ngoắt qua ngoắt lại, có lúc lại cong tròn. Cái mõm dài ươn ướt thường rà rà trên mặt đất, đánh hơi “khịt khịt” tìm thức ăn. Đôi mắt ti hí. Chú rất háu ăn, chưa đặt máng xuống chú đã

nhảy căng lên. Chú ăn rất khỏe, tấp nghe “tồng tọc”. Nó thích ăn rau muống, rau lang hoặc cây chuối bầm nhỏ trộn lẫn cám. Ăn no, bụng chú căng tròn, dáng đi lúc đó rất nặng nề. Mỗi khi ngủ trông chú thật dễ thương làm sao!

Em rất quý chú heo này và thường giúp mẹ cho nó ăn, tắm cho nó để nó mau lớn.

ĐỀ BÀI: Tả con vật em chợt gặp trên đường

(Tả gà mái dẫn đàn gà con đi tìm mồi)

BÀI THAM KHẢO

Chủ nhật vừa qua, trên đường đi chơi cùng chị Hai em chợt gặp một cô gà mái dẫn đàn gà con đi tìm mồi, trông chúng thật dễ thương làm sao!

Cô gà mái mơ có dáng vẻ bệ vệ, mập mạp. Cô nặng khoảng hai ký, cao bằng đầu gối em, bộ lông đen tuyền, bóng mượt. Đầu cô tròn, to bằng một quả chanh. Cặp mắt tròn xoe, đen lay láy, luôn liếc ngang liếc dọc để canh chừng lũ con bé bỏng đáng yêu. Chiếc mỏ màu vàng quặp xuống và rất cứng cáp. Cổ không cao lắm, gắn liền với thân mình và được phủ bên ngoài một bộ lông màu xám pha đen. Thân mình cô mập mạp, khỏe mạnh, da thịt rắn chắc và nở nang. Trên thân là đôi cánh như hai chiếc quạt nan, màu nâu pha đen. Tô điểm thêm vẻ đẹp của cô là chiếc đuôi khá dài, hơi vảnh lên, lông đuôi cũng sơ xác lắm rồi, có lẽ vì cô đã dốc sức để lo lắng chu đáo cho đàn gà con. Đôi chân hơi thấp được phủ lên một bộ da vàng như mái ngói, ngón chân nhọn, sắc bén dùng để bới giun, tìm mồi cho gà con. Đàn gà con bụ bẫm to hơn quả trứng gà một chút, con nào cũng được khoác một bộ lông tơ màu vàng óng trông thật đáng yêu! Sáng sớm tinh sương cô gà mái tục tục gọi đàn con đi kiếm mồi, cô rất thương lũ gà con, cứ vài bước cô quay lại xem những đứa con của mình có bị lạc đàn không. Tìm được con giun nào là cô gấp lên, cất tiếng kêu “Tục, tục !” gọi lũ gà con lại, trông chúng tranh nhau miếng mồi như những cuộn len màu vàng lẫn lông lóc dưới bãi cỏ xanh. Chợt anh chàng chó hung hăng xuất hiện, cô liền cất tiếng kêu quang quác gọi đàn con lại, cô dang đôi cánh cho đám gà con kéo nhau chạy vào lòng mình để nhận được sự che chở. Ăn uống đầy đủ xong, mẹ con cô gà mái lại quây quần bên nhau thật ấm áp, thân thương.

Em cảm thấy lòng mình dâng lên tình yêu thương khi nhìn thấy cảnh mẹ con cô gà mái đi tìm mồi. Giá như em có được cô gà mái và đàn gà con này nhỉ! Em muốn góp một phần nhỏ để cho cô gà mái đỡ vất vả và đẻ thêm nhiều trứng, nở nhiều gà con.

Tả con ngựa

Em sinh ra và lớn lên ở thành phố. Vì xa xôi em chưa một lần về chơi quê nội. Hè lớp ba vừa rồi em theo bố về thăm nội, và đó là lần đầu tiên em nhìn thấy một con ngựa kéo xe. Chiếc xe thổ mộ cũ kĩ càng làm nổi bật hình ảnh con ngựa xinh đẹp, đáng vẻ rất cường tráng. Con ngựa cao hơn một mét khoác một bộ lông màu nâu bóng mượt. Thân hình nó thon lẳn chắc nịch. Bờm nó dài được chải thẳng cắt tia cẩn thận. Đầu ngựa dài, hai tai to, dựng đứng. Hai lỗ mũi vươn ướt phập phồng. Ngực nó nở nang, bốn chân cao to mang móng sắt. Người ta xỏ dây thừng vào mũi ngựa để làm dây cương và choàng qua vai nó cái ách gỗ của cỗ xe thổ mộ. Đứng tại ngã ba đường, chủ xe và chú ngựa kiên nhẫn đón khách. Chú ngựa được cho ăn cỏ và uống nước pha với đường đen trong cái xô luôn luôn móc theo xe. Chú ngựa uống nước trong xô đuôi không ngừng ve vẩy hết sang phải lại sang trái. Chiếc xe chỉ có dăm chỗ ngồi. Khi bố con em ngồi vào chỗ, bác xe ngựa ra roi cho ngựa chạy. Chú ngựa chạy đều đều khá nhanh còn bác chủ xe khề khà nói chuyện. Chú ngựa gõ móng sắt lên mặt đường nghe lộp cộp, lộp cộp làm em nhớ tới bài hát bố dạy em hát khi em còn bé: "Ngựa phi, ngựa phi đường xa..."

Nuôi ngựa rất có ích vì ở nông thôn ngựa là sức kéo thay cho xe vận tải nhẹ. Vùng núi cao, dốc núi gập ghềnh, ngựa cũng giúp con người đỡ nhọc nhằn chùn chân, mỏi gối. Cho nên dù thời hiện đại xe cộ máy móc không thiếu nhưng người dân nông thôn và miền núi vẫn thích nuôi ngựa.

Ngựa là con vật khỏe mạnh, có nghĩa và trung thành với chủ. Trong chiến tranh, ngựa giúp người chiến đấu chống quân thù. Trong thời hòa bình, ngựa giúp nhân dân ta sản xuất. Hình ảnh chú ngựa và xe thổ mộ thật thanh bình, nên thơ, chân chất, mộc mạc như hương đồng gió nội của quê mẹ ngọt ngào.

ĐỀ BÀI : *Tả một con vật nuôi ở vườn thú.*

BÀI THAM KHẢO

Hôm nay ngày chủ nhật, mẹ đưa em và bé Bi vào Sở thú chơi. Từ xa em đã nhìn thấy một tấm biển treo trên đó có hàng chữ: "NƠI Ở CỦA CÁC CHÚ THỎ CON", em và bé Bi dắt tay chạy vội đến xem.

Đây là vương quốc của các loài thỏ, có rất nhiều loài thỏ khác nhau, con thì tai rất dài, có con tai lại ngắn, đốm đen ... Nhưng em thích nhất là chú thỏ có bộ lông trắng nõn như bông. Cái mõm của chú nhón nhón luôn động đậy. Cái mũi đỏ lúc nào cũng vươn ướt, luôn luôn hít hít, thở thở. Bộ ria mọc ở hai bên mép cũng trắng như cước. Đôi mắt đỏ tròn xoe như hai hòn bi trông rất hiền, rất khôn. Hai tai nó to như hai cái lá dơi lúc nào

cũng vênh lên. Thầy giáo em bảo: “Thỏ là giống vật nghe rất tinh, rất xa”. Có một điều đặc biệt là khi muốn bắt thỏ chỉ cần cầm hai tai xách bổng lên là nó co cả mình và bốn chân lại. Làm như rất dễ xem thỏ béo hay gầy. Chú thỏ trắng này có vẻ bạo dạn lắm. Người chăm sóc vườn thú vừa mới tung bó rau vào là chú đã sà vào ăn ngay. Vừa ăn vừa tròn xoe đôi mắt nhìn mọi người. Những sợi ria mép vênh lên, cụp xuống theo nhịp thỏ ăn trông rất nghịch. Hai tai động đậy như lắng nghe những tiếng động ở mọi nơi. Một mẩu đuôi ngắn tí tẹo luôn ngo ngoe. Mãi đứng ngắm bên chuồng thỏ, em không nghe thấy tiếng mẹ gọi. Đến khi một bàn tay đập nhẹ vào vai em, em giật mình, hóa ra mọi người đang chuẩn bị đi xem các con thú khác.

Ra về, hình ảnh của các chú thỏ con xinh đẹp, đáng yêu vẫn lớn vồn ở trong tâm trí em. Em sẽ nói với mẹ cho em nuôi một chú thỏ xinh đẹp như chú thỏ ở trong Sở thú.

Tả con hổ trong sở thú

Loài hổ được mệnh danh là chúa tể của muôn loài. Sự ranh mãnh của chúng cũng khiến con người phải khiếp sợ. Tôi chưa bao giờ được ngắm nhìn một con hổ ở ngoài đời thực, chỉ nhìn chúng qua ti vi, phim ảnh. Chính vì thế mà tôi năn nỉ mẹ mãi, mẹ mới sắp xếp công việc đưa tôi đi sở thú một lần.

Hôm nay là ngày nghỉ cuối tuần, bởi thế mà sở thú cũng đông đúc hơn. Tôi nhờ mẹ dẫn qua chuồng hổ trước để được ngắm nhìn nó đầu tiên. Khi đến nơi, đập vào mắt tôi lúc này là một chú hổ to lớn, nằm im, đôi mắt lim dim trong chuồng. Chú hổ rất to, có lẽ chú đã sống ở đây từ rất lâu rồi. Thân hình to lớn khiến tôi có hơi sợ một chút. Thoạt nhìn, bạn sẽ ấn tượng ngay với những sọc vằn trên mình nó. Những sọc vằn đen trắng loang lổ trên mình màu vàng của nó. Thật nổi bật! Tôi có thể nghe được tiếng thở của nó trên mình nó rung rinh. Bốn chân cũng có vằn, móng vuốt sắc nhọn của nó thật khiến tôi phấn khích. Gương mặt của nó cũng giống như chú mèo tôi nuôi ở nhà. Nhưng nó dữ tợn hơn nhiều. Hai tai hình tam giác hướng ra ngoài để nghe âm thanh, đôi mắt gườm gườm tinh ranh hung dữ nhìn ngắm mọi thứ xung quanh. Chiếc mũi ướt ướt rất thính. Ria mép dài, trắng như cước, cứng. Hàm răng sắc nhọn. Những chiếc răng nanh là vũ khí tối thượng để chúng cắn xé con mồi. Sự hung dữ của nó khiến muôn loài phải khiếp sợ.

Ngắm nhìn con hổ một lúc lâu, tôi và mẹ rời đi. Quả thực, hổ là một con vật với vẻ ngoài hoang dã, dữ tợn nhưng cực kì kiêu hãnh và đạo mạo, xứng danh chúa tể sơn lâm.

ĐỀ BÀI : *Tả con vật mà em thấy lần đầu tiên trên truyền hình.*

BÀI THAM KHẢO

Tối thứ năm tuần rồi, cả gia đình em quây quần xem truyền hình và chờ đợi chương trình “Thế giới động vật” vì em được biết chương trình hôm đó giới thiệu về loài kết, một loài chim thông minh và có thể nói được tiếng người.

Kết là giống chim đặc biệt, khá gần bó với con người. Khi muốn thuần dưỡng, kết phải được nhốt riêng vào một chiếc lồng bằng tre khá lớn và ngày ngày người ta dạy nó tập nói tiếng người. Thân chim không lớn lắm, chỉ nhỉnh hơn cổ tay em một chút. Cái đầu to bằng quả chanh. Cái mỏ quặp màu đỏ to quá cỡ. Đôi mắt tròn xoe linh hoạt, đưa đi đưa lại long lanh như hai giọt nước. Một túm lông mọc chòm trên đỉnh đầu trông như cái mào nhỏ. Kết có lông cánh và lông đuôi rất dài, tạo cho nó có dáng thanh thanh uyển chuyển. Từ đầu đến đuôi chim kết phủ một màu lông xanh biếc, giống như màu lông của chim bói cá, đẹp tuyệt vời ! Con kết không ưa hoạt động như chim sơn ca, hoàng anh, sáo sậu. Nó thường đứng im, móng sắc quặp chặt lấy thanh gỗ bắc ngang trong lồng, vẻ mặt trầm ngâm như đang nghĩ ngợi điều gì. Thỉnh thoảng, nó cúi đầu, thông thả uống nước đựng trong chiếc bình hay mổ những hạt ngô, hạt đậu. Ấy thế nhưng chỉ thoáng thấy bóng ai vào nhà là nó nhanh nhẹn hẫ lên. Nếu là người quen, nó mừng rỡ tíu tít như chào đón. Nếu là người lạ, nó kêu to lên: “ Có khách ! Có khách !” nghe hết như tiếng người. Món ăn thường ngày của kết là những loại hạt như ngô hoặc đậu ... Nó cũng thích ăn rau tươi và chuối chín. Lúc ngủ, nó rúc đầu vào cánh, lông xù ra để giữ hơi ấm.

Tuy là lần đầu tiên được xem chú kết trên truyền hình nhưng em đã thấy rất thích chú chim này, ước gì em cũng có được một chú kết xinh đẹp để bầu bạn và có thể trò chuyện với chú thật là thỏa thích.

Tả con chồn trên truyền hình

Thứ bảy tuần qua, bố mẹ về quê thăm ngoại cùng bé Ti. Em ở nhà trông nhà. Sau khi dùng điểm tâm do mẹ chuẩn bị sẵn, em vào xem ti vi. Chương trình của kênh thế giới loài vật đã làm em thấy thật thích thú.

Lần đầu tiên em được thấy một kẻ săn mồi ngộ nghĩnh đến thế. Loài chồn núi có tên khoa học không nhớ nổi này có dáng vóc như con sóc, nhỏ hơn thỏ. Thế mà lại săn thỏ đấy. Theo bình luận của người dẫn chương trình thì chúng săn mồi bằng phương pháp thôi miên. Tức là khiến con mồi bị say và mất khả năng tự vệ. Chồn núi dùng bốn chân ngắn và nhỏ như chân chuột đi qua đi lại trước mặt con mồi; sau đó nhảy thẳng người lên, kẻ

cả chiếc đuôi cũng thẳng. Toàn thân chú như một vệt chớp loảng ngoảng màu xám chồn vờn trước cặp mắt đờ đẫn, ngơ ngác của con thỏ. Hình như chưa đúng lúc để tiêu diệt con mồi. Chú ta còn trở tài xiếc: chống hai chân trước, đưa hai chân sau và chiếc đuôi chống lên trời, lộn cả thân hình tạo thành một vòng tròn. Cứ thế chồn ta ra chiêu. Thú thật rằng nhờ em nhìn qua ti vi, chứ nếu nhìn gần em cũng sẽ bị cuốn hút vào trò nhào lộn ấy mà phải chóng cả mặt. Cuối cùng, điều phải đến đã đến. Cả thân mình con thỏ như nhũn ra, ngã khuyu xuống. Nhanh như chớp, con chồn lao nhanh về phía con mồi, há to miệng ra và ngoạm ngay cổ con thỏ rồi tha đi.

Em vô cùng thích thú với những hình ảnh có thật và sống động mà người thực hiện chương trình đã cung cấp. Đúng là đi một ngày đàng, học một sàng khôn. Tầm hiểu biết của em đã được mở rộng qua việc nhìn rõ những điều mắt thấy tai nghe.

Tham khảo các bài văn mẫu lớp 4:

<https://vndoc.com/van-mieu-ta-lop-4>